

Udgives maanedlig af Den danske og norske Konferens.

Nr. 5.

Maj.

1908.

Danmark.

Til Troedsøfrende i Danmark.

Kjære Brødre og Søstre!

Tillad mig atter at henlede eders Opmærksomhed paa vort forestaaende Aarsmøde. Daglig trænger den Tanke nærmere og nærmere ind paa mig: „Hvad kan der gøres, for at dette Møde kan blive et i alle Henseender velsignedt og vellykket Aarsmøde?“ Vi lever jo i den sidste Regns Tid, da „Herren har taget sig for at gjøre store Ting“, og da hans Formaning: „Gjør dig rede, bliv Lys; thi dit Lys er kommet, og Herrens Herlighed er opgangen over dig“ (Ef. 60, 1) er anvendelig paa os. Herrens Værk gaar meget hurtigt fremad, ja hurtigere end det nogen Sinde før har gjort i dette Folks Historie. Det, vi i flere Aar har talt og skrevet om, og som vi med Glæde har seet hen til, opfyldes nu lige for vore Døje. Budskabets fornyelse med Kraft blandt „alle Slægter, Stammer, Tungemaal og Folk.“ De sidste Meddelelser fra Indien, der fortæller om den lille Koloni (ca. 1000) Sabbatsholdere, som vore Missionærer har besøgt, stadfæster ogsaa dette. Disse Beretninger taler meget opmuntrende til os, men ogsaa meget alvorligt; de fortæller nemlig, at Herrens Dag er nær, og at hans Værk snart vil blive afsluttet — han „vil lade det ske hastelig i sin Tid“. Ef. 60, 22.

Profeten Joel, der særlig beskriver de sidste Dage og de Begivenheder, der staar i Forbindelse med Herrens Dag, indvarsler til store Sammenkomster blandt Guds Folk. Joel 2, 15—18. En Del af Joels Profeti blev opfyldt paa Pinsedagens Dag. Ap. Gs. 2, 16—20. Da gav Gud Menigheden „tidlig Regn“, men venter nu paa at give os „for det første tidlig Regn og sildig Regn“ (Joel 2, 23) — altsaa en endnu større Fylde af den Helligaand. Og hvem ved, om ikke dette vil ske ved vort kommende Aarsmøde; thi Tiden er inde, og Gud venter paa os, som han forud ventede paa Disciple, da han sagde: „Annam den Helligaand!“ Joh. 20, 22.

Hvem bør altsaa overvære Aarsmødet i Kjøbenhavn? Alle Søfrende og Venner saa vidt det paa nogen Maade kan lade sig gjøre. Joel 2, 16. Fordum maatte Guds Folk samles tre Gange om Aaret, og ved saadanne Feiligheder og Herren dem der raalte

et særskilt Løfte: „Og ingen skal begjære dit Land, naar du gaar op at lade dig se for Herren din Guds Ansigt tre Gange om Aaret.“ 2 Mos. 34, 23, 24. Da dette er skrevet til Lærdom for os (Rom. 15, 4), opmuntrer det os til at gjøre en særlig Anstrengelse for at komme med til Aarsmødet.

Naar bør vi komme? Helst den første Dag og til det allerførste Møde, ellers kan det let gaa os, som det gik Thomas, der var fraværende, første Gang Jesus mødte sine Disciple efter Opstandelsen; han fik nemlig af den Grund en forfjert Opfattelse af Sagen og kom i Tvivl. Joh. 20, 24—28.

Hvorledes bør vi komme? Vi bør berede os og rejse til dette Møde, som om det var det sidste Aarsmøde, der vil blive afholdt for Kristi Gjenkomst. Og vor Deltagelse i dette Møde bør være præget af den samme Aand og Inderlighed, som vilde være Tilfældet, dersom det var Kristus og de hellige Engle, der i synlige Skikkelser og personligt ledede alle Modernes og deltog i alle Forhandlingerne. Guff paa, at Israels maatte berede sig, før de mødte Gud ved Sinai (2 Mos. 19, 10, 11), og at den første lille Menighed tilbragte ti Dage i inderlig Bøn, før Pinsedagen kom. Ap. Gs. 1, 12—26. Glem heller ikke, hvad Herren sagde til Moses ved Horeb (2 Mos. 3, 5) og til Josva ved Jeriko. Jos. 5, 15.

Det første offentlige Møde begynder Tirsdag den 9de Juni Kl. 8 Aften, og Konferensen aabnes den følgende Dag (Onsdag) Kl. 10 Formiddag. De, der ønsker Værelser bestilte forud, vil nok være saa venlige at underrette Jens Olsen, Margrethevej 5, Kjøbenhavn W., derom i god Tid, da dette vil lette hans og hans Medhjælperes Arbejde betydeligt. Maa jeg samtidig minde de Delegerede om enten at sende deres Fuldmagt eller ogsaa medbringe den. Det vilde for Rejsten være fuldt saa hensigtsmæssigt, om Sekretæren i hver Menighed sendte alle Fuldmagterne direkte til Konferensens Sekretær — men da helst inden den 1ste Juni.

Af tilrejsende Brødre ventes L. A. Contradi, C. C. Andross fra England og M. L. Andreasen fra Amerika. Der er ogsaa Tale om, at Generalkonferensens Formand M. G. Daniels kommer, men det er endnu ikke helt afgjort. Lad os saa høre meget for vort Aars-

Herren velsigne og lede eder alle, det er min Bøn i Jesu Navn! Med venlig Hilsen forbliver jeg Eders i Kristus forbundne Broder

J. C. Raft.

Kjøbenhavn, den 19de April 1908.

Höbro.

Herren hjalp os til at faa et godt Lokale, der rummer lidt over 100 Mennesker, I. O. G. T.'s Logesal, nyt opbygget og pænt udstyret, Barne og godt Uds. Men Folket her er næsten ikke til at faa til at gaa efter andet end Theatret og Andre-Missionen.

Efter god Besjendtgjorelse, Avertering og anden Indbydelse fremmødte i alt 14 til vort første Møde, og disse var næsten alle saadanne, som vi havde gjort personlig Besjendtskab med forud.

Mødet afholdtes Søndag Eftermiddag, og om Aftenen skulde Baptisterne have samme Lokale; men dennes Forsamling var endnu tarveligere. Vi søgte Herren om Hjælp og Vejledning og havde da den Glæde at se Tilhøretallet forøget, der kom 20—30 og op til 50, medens Baptisternes Møder var besøgt af fra 6—12—20.

Efter Jul begyndte Stedets Præst at avertere og holde en Række offentlige Foredrag mod os. Uge efter Uge til 1ste Marts vedblev han fælselig at fremstille Bibelens og Adventisternes Lære. Der var ca. 100 Mennesker til Præstens Foredrag. Vi averterede Gjensvar, og til disse Møder var omtrent samme Antal som til Præstens, men dog Størstedelen et andet Publikum.

Samtidig som Præsten holdt sine Foredrag, blev der næsten daglig skrevet i Avisen, undertiden lange Artikler, baade for og imod; dog mest graverende mod Præsten.

Resultatet er om ikke andet saa dog, at alle i Höbro og Omegn har hørt noget om det Budskab, der gaar over Jorden for at berede den for den store Høst. Flere kom til vore Møder, men efterfølgende Sandheden kom klarere og klarere frem, har de gjort her ligesom paa Frøiserens Tid, vendt sig bort og sagde: „Denne er en haard Tale, hvo kan høre ham.“

For Tiden er Antallet af Tilhørere 25—30, og mange af dem staa ligesom paa Vægtskaalen. Det er min inderlige Bøn, at jeg maa faa Visdom og Naade til at fremsøe Herrens Budskab i den rette Aand, og at der maa opvækkes Alvor nok i Hjertene til at respekttere den almægtige Gud og hans Ord mere end Menneskebud. Vi tror, at Herren har Sjæle her, der skal reddes paa den store Dag. Søstende, bed for Børket her. Modtag en hjertelig Hilsen fra eders Broder i Herren

P. Christensen.

Udelagte 71, Höbro, den 23—3—1908.

Litteraturanmeldelse.

„Rationel Ernæring og Madlavning“ (Fru Ottosens Kogebog) foreligger nu færdig. Denne udmærkede Bog er Resultatet af et stort Arbejde, megen Gransking af de vigtige Ophlysninger, som de senere Aars indgaaende og interessante videnskabelige Forskninger paa Fordøjelsesfysiologiens Omraade har bragt for Dagen, ligesom der ogsaa bag ved Opkrifterne ligger et utroligt stort Forarbejde med ajentagne Gange at prøve de mere end 1100 Retter, som Bogen giver Anvisning paa. Under Afsluttet: „Hvorfor spiser vi?“ fremholdes, hvilke Stoffer Menneskelegemet bestaar af, og hvilke Stoffer Føden saaledes maa indeholde for at kunne tilføre Bløden den for Organismens Trivsel nødvendige Ernæring, samt omtrent hvor meget der maa

til om Dagen af de vigtigste Stoffer. Derpaa følger et Afsnit om Fordøjelsesorganerne og deres Funktioner, herunder Fordøjelsesåbningerne og deres Virksomhed, Fødemidlernes Opsugning etc. Efter en udførlig Umtale af Raafødderne og Frugterne begynder de 1135 Opkrifter, imellem hvilke er indflettet mange særdeles nyttige Bink angaaende Madens Tilberedning, Hentogning af Frugter m. m. m.

Til sidst følger et af Overlæge Carl Ottosen udarbejdet Kapitel om Ernæring under særegne Forhold: i den spæde Alder, under Svangerskab og Diegivning, under haardt legemligt og aandeligt Arbejde, under Alderdommen, under forskellige Sygdomstilstande osv. Dette Afsnit indeholder Oplysninger, som ingen bør være uvidende om. Bogen indeholder en Række ypperlige og meget omfattende Tabeller og et stort Antal smukke Illustrationer. Ingen, der ønsker en fuld Forstaelse af Ernæringens umaadelige Betydning for Liv og Sundhed, bør undvære denne i vort Sprog ganske enestaaende Kogebog. Over 620 Sider. Indb. i Voksduk, der kan vaskes. Bogen koster 7 Kroner; men Forlæggeren, Br. H. L. Henriksen, har velvilligt lovet at lade Søstende i vore S.-D. A. Menigheder faa den for 5½ Kr. Vi tvivler ikke om, at mange af vore Søstende vil benytte sig af dette liberale Tilbud. Man henvende sig til „Sundhedsbladet“s Forlag, Nørrebrogade 100, Kjøbenhavn, eller „Sundhedsbladet“s Ekspedition, Akersgaden 74, Kristiania. E. A.

Norge.

Bønne- og Vidnesbyrds møder.

„Hvad er da, Brødre, at gjøre? Naar I kommer sammen, har hver af eder en Salme, han har en Lærdom, han har en Tale med Tunger, han har en Aabenbarelse, han har en Udlægelse; lad alt ste til Opbyggelse.“ 1 Kor. 14, 26.

Læg Mærke til, at „hver“ havde noget at fremkomme med, om kunde være til „Opbyggelse“. Ingen kom for at sidde kolbt paa Afstand som passive Tilhørere, medens en, to eller tre Stykker bad til Gud. 3 Ap. Hj. 4de Kap. har vi en Beretning om Peters og Johannes's Fængsling. Da de blev „løsladte, kom de til sine egne og forlyndte dem, hvad Ypperstepræsterne og de Vidske havde sagt til dem. Men da de hørte dette, opløstede de samdrægtig Røsten til Gud. . .“ 23de, 24de Vers.

Og da de havde bedet, bevægedes Stedet, hvor de var forsamlede, og de blev alle fyldte med den Helligaand og talte Guds Ord med Frimodighed.“ 31te Vers. Her har vi atter et Eksempel paa, at de „samdrægtig opløstede Røsten og deltog i Bønne- og Vidnesbyrds mødet. Resultatet var ogsaa glimrende. „Stedet bevægedes, hvor de var forsamlede, og de blev alle fyldte med den Helligaand.“

Enhver ved, hvilken Virkning det har i et Bønne-møde, naar den største Del af Forsamlingen sætter sig ganske rolig hen og venter paa, at f. Eks. tre à fire Stykker skal besørge hele Bønne-mødet.

Vi ved godt, at dette ikke bringer Guds Aand over Forsamlingen.

Af nedenstaaende, der er taget fra Søst. Whites Bogen Early Writings, vil vi kunne forstaa, hvorfor Folk maa gaa fra saadanne kolde, mislykkede Møder uden at have erholdt Herrens Betsignelse:

„Derfor alle gjorde sin Skuldbidighed, saa vilde ingen kostbar Tid blive spildt, og ingen Trettesfættelser for

lange Bønner behøves. Hele Tiden vilde blive benyttet til korte, indholdsrige Vidnesbyrd og Bønner. Der drives altfor megen Spot med Gud. Der er for megen Bøn, som ikke er Bøn, og dette trætter Englene og mishager Herren.

Nogle er tilbageholdne, fordi de ikke synes, de har noget nyt at sige, og maa sige det samme over igjen. Jeg saa, at en skjult Stolthed ligger til Grund for saadanne Følelser.

Gud og hans Engle lytter med Velbehag til saadanne Vidnesbyrd, selv om de gjentages Uge efter Uge. Herren elsket det ydmyge og ligefremme Væsen; men han mishages, og hans Engle bedroves ved at se, at de, som kalder sig Guds Børn og Kristi Medarvinger, tillader den kostbare Tid og gaa ubenyttet hen paa deres Møder. Derfor disse Brodre og Søstre var i den Stilling, de burde være, saa vilde det ikke blive vanstelig at finde noget at sige til Ære for ham, som hang for dem paa Golgathas Kors for der at lide for deres Synder. Derfor de vilde betænke Guds Medladenhed i at give sin elselige, enbaarne Søn til at dø som et Offer for vore Synder og Overtrædelser, og hvad han maatte udholde og lide for at aabne en Vej for Menneskene, saa at de kunde erholde Syndsforladelse og leve, saa vilde de være mere rede til at ære og forherlige ham. De kunde da ikke tie stille; men de vilde med Hjertet fuldt af Taknemmelighed tale til hans Ære og forkynde om hans Magt; og Guds Velsignelse vilde derved komme over dem. Det vilde ære Gud, selv om de gjentog noget, de tidligere havde vidnet.

„Hellig, hellig, hellig er Herren, Gud, den almægtige.“ Dette er en stadig Gjentagelse, dog bliver Gud æret derved. Om ogsaa vi siger det samme over igjen, saa bliver Gud dog æret derved, og det viser, at vi betænker hans Godhed og Barmhertighed imod os.

Kjære Broder og Søster, her har du Guds Tanker om denne Sag. Er du iblandt dem, som hidtil har mishaget Gud og bedrovet hans Engle, saa omvend dig fra denne Fejl. Gjør det ikke alene for Guds Skyld, men ogsaa for din egen Skyld. Det kan have alvorligere Betydning, end du maaste ane. Naar du bliver saa kold og sløv, at din Røst sjælden eller aldrig høres i Bønnemøderne, da vær sikker paa, at Satan lidt efter lidt har faaet dig slubbet ud paa Manden til Fortabelsens Afgrund. Han venter kun paa en passende Anledning; saa vil dit Lys slukne.

Betænk, hvilken alvorstund Tid vi lever paa. Bestem dig til ikke længere at være tilbageholden og taus paa Møderne. Kom og bring Guds Ånd med dig. Vær glad og lykkelig og tal om de store Ting, som Gud har gjort for dig. Ved korte Bønner. Tal til Gud om just det, du behøver. Læs Herrens Bøn, før du gaar til Mødet, og læg Mærke til, hvor kortfattet den er, og dog saa indholdsrig. Vent ikke med at vidne til alle andre har deltaget. Rejs dig, naar Guds Ånd minder dig derom, aabne din Mund, og han siger, at han „vil fulde den“. Sal. 81, 11. Vær din Gud, og glæd alle de himmelske Engle derved, at du paa din enkle og ligefremme Maade taler om, hvad Kristus har gjort for dig.

M. P. N.

Nordland.

Broder A. Sevaldsen har tilsendt Redaktionen et Brev, hvortil findes en Del om hans Virksomhed der Nord. Da han tillader os selv at gjøre et lidet Uddrag deraf for „Missionsefterretninger“, hid sætter vi følgende: „Kjære Br. Nissen!

Det er over en Maaned, siden jeg forlod Hjemmet, og antagelig kommer jeg ikke hjem for til Sommeren.

Det varede en Tid, før jeg fik Lokale her; men det skadede ikke saa meget, da her var et forfærdeligt Uvejr. Nu er her pænt Vejr igjen. Jeg har lejet et Lokale (en forherverende Butik), som er noksaa centralt beliggende. Det koster Kr. 18.00 pr. Må., uden Sæder. Jeg har nu anskaffet Sæder med Siddepladse for ca. 80 Personer. Paa første Møde var 4 af disse optaget. Nu er dog Tilhørerantallet forøget til 20—30. Igaar havde vi mange rigtig pæne og opmærksomme Tilhørere. Søndag forventes fuldt Hus Kl. 4 og 7^{1/2}. Vi holder fire offentlige Møder om Ugen. Nogle Lapper, der nemlig har flyttet hid med deres Kener, har flere Gange besøgt mine Møder, og i Dag skal jeg en halv Mil op til den Bondegaard, hvor de bor, for at holde Møde. Jeg har faaet Indbydelse til at tale i et privat Skolehus. Her bor nogle saa Hundrede Mennesker, der er kostbare for ham, som smagte Døden for os alle. Maatte Hjernerne oplades for ham, som staar for Æren og baner.

Jeg er ved godt Mod i Herren. Min Hustru er nu noget friskere, og vi er mere lykkelige, end vi paa længe har været. Brevet være Gud, som er god imod os. Din i Bærket forbundne

A. Sevaldsen.

Høllen.

Følge Konferensstyrelsens Anmodning rejste undertegnede i Oktober Maaned ned til Høllen (et Ladested med et betydeligt Opland imellem Kr. sand og Mandal) for at optage Virksomhed dertil. Vi fik lejet et større Værelse, der kunde benyttes til Lokale, og efterom der forud havde vist sig nogen Interesse iblandt Folk, saa alt noksaa lovende ud; men ofte kan det hændes, at „Stimnet bedrager“. Vi havde ikke før begyndt, før haade Præst og Lensmand, læg og lærd var i fuld Gang for at faa standset Virksomheden.

Som sagt, der var en Del Interesse hos enkelte her i Begyndelsen. En havde begyndt at holde Herrens Sabbat, men ved ihærdige Bestræbelser fra Markets Magters Side har vedkommende ladet sig bevæge til at svigte Sandheden. Vi haaber dog, at Guds Ånd ogsaa der skal sejre til sidst.

Efter som det viste sig saa vanstelig at faa Indgang, og en Mand længere oppe i Landet havde begyndt at holde Sabbaten, blev det anset bedst at rejse did for at være ham til Vejledning og Hjælp. Han var bunden ved flere Ting, som f. Eks. Tobakken. Efter en Del Møder blev Guds Ånd ham for sterk, og Tobakken blev fjernet. Paa et tredje Sted er ogsaa Interesse, og jeg agter mig did for at se, hvad der kan gøres. Saa for nærværende arbejder jeg paa Spikkerland, Espiland og Kornsmø med Høllen som Hovedstation. Trods den Modstand, der viser sig at være i Høllen, er dog de der boende Søfænde ved godt Mod i Herren.

Ved for Sandhedens Fremgang paa disse Steder, at det Lys, som her er tændt, maa lyse klarere end nogen Sinde for til Sjæles Frelse.

Eders i Herren forbundne Broder

N. Nissen.

§ Rew. and Herald af 2den April d. A. siger Soft. White, at „Herren har givet hende et Vidnesbyrd angaaende Nødvendigheden af at nu grænse og overveje Egnelsen om Talestederne“. — Vi haaber, at alle vore Søfænde har fornyet sig med et Eksemplar af Bogen „Kjæde Egnelser“, hvori Søster White blandt andet anstiller en meget værdifuld Betragtning af ovennævnte Egnelse.

Selvbestaltede Arbejdere.

(Medensaaende er taget fra Sost. Whites Vidnesbyrd.)

„De Mennesker, der ikke er kaldede af Gud, er ofte saadanne, som følger sig mest forviskede om, at de er det, og at deres Arbejde er meget betydningsfuldt. De be- giver sig til et eller andet Birkeseft, skønt deres Ind- slydelse rigtignok ikke altid er den bedste. Nogle Steder synes de ogsaa at have Fremgang, og dette leder baade dem og andre til at tro, at deres Kalb er fra Gud. Det er imidlertid ikke noget afgjort Bevis paa, at en Person er faldet af Gud, selv om en saadan i en Grad har noget Held med sig i en Virksomhed; thi Guds Engle paavirker nu alle oprigtige Hjertter for at bevæge dem til at annanne Lyset og blive frelstte. Saa at naar saadanne selvvaldede Arbejdere stiller sig selv der, hvor Herren ikke har stillet dem, og nogle Sjæle her og der annammer Sandheden ved deres Virksomhed, saa er dog dette ikke noget Bevis paa, at de er kaldede af Gud. Der bliver i Almindelighed en eller anden Skavank ved dem, som annammer Sandheden under deres Virksomhed.

Jeg saa, at Guds Menighed bør søle Ansvarer i denne Sag, og bør være opmærksom paa saadanne Ar- bejders Liv og Vandel faavel som Evner. Hvis ikke man i alt dette finder sikre Beviser for, at de kan være kaldede af Gud, og at hans „Be“ er over dem, hvis ikke de taler, da er det Menighedens Pligt at tage sig af Sagen.“ — Supplement to Experience and Views, Side 13—15.

Konferencien i Norge.

Vi henleder herved vore Søfendes Opmærksomhed paa, at Stedet for Aarsmødets Afholdelse nu er ombestemt fra Fredrikstad, som først bejendtgjort, til **Kristiania**.

Dampffibet „Blommen“s Bund, faavel som For- bringer i Jernbanereglementerne, hvorved vi hindres i at opnaa Moderation, er islaant de Ting, der har tvun- get Styrelsen til at gjøre denne Forandring. Hensigten med at afholde det i Fredrikstad, som oprindelig tænkt, var at komme Virksomheden der til Hjælp ved med for- nede Kræfter at søge at bryde Jsen i denne kolde og i aandelig Sløvhed nedfuntne By, hvor særlig Tunge- tale og socialistisk Politik synes at trives. Som sagt vi har stødt paa Vanfæligheder med Hensyn til Rejsten dertil, og efter flere forgjæves Forsøg paa at saa lejt et ekstra Dampffib fra Kristiania og dertil har Styrel- sen maattet opgive Planen. Kristiania er nu imidlertid saa centralt beliggende og saa let tilgængelig fra de fleste Steder i vort Land, at vi nu haaber, at saa mange flere af vore Søfende herved kommer til at overvære vort Aarsmøde, der kommer til at vare fra 16de—21de Juni. Det første Aarsmøde holdes Tirsdag Aften Kl. 7^{1/2}, og første Konferencemøde Onsdag Fmd. Kl. 10.

De, som ønsker at saa lejt Logi, bedes i Tide henvende sig til Br. John Lorn, og der vil da blive sørget for, at de ved Ankomsten til Kristiania kan blive anvist Lejlighed. Af tilreisende Prædikanter og levende Brødre ventes foruden Br. Conradi ogsaa Br. E. E. Andros, Formand i den engelske Unionskonferens, Br. J. C. Raft fra Danmark samt Dr. Nelson fra Skotsborg.

Vi leder paa en meget alvorlig Tid. Snart vil den store Dag, hvormed Raadens Tid for evig ophører, være her. Et vigtigt Værk er betroet os, og Ansvarer for dets Gjennemførelse hviler paa os alle. Nye Planer, der svarer til vor Tids mange Krav, maa lægges. Heri haaber vi, at alle vore Søfende følger sig skyldig at tage Del. Kolportagen maa tages i Betragtning. Skole- sagen ligesaa. Høsten er stor, og vi behøver flere Ar- bejdere, gubhengivne Sjæle til at bringe det sidste Aar-

dens Budskab til dem, der endnu ikke har hørt det. Vor Sundhedsmission bør udvides. Traktat- og Missions- virksomheden bør betragtes og nye Planer lægges. Her- til behøves Visdom, og Bismanden siger, at „hvor me- gen Raadslagning er, der er Visdom“.

Saa, snort er et Aar hængaet, siden vi med hveran- dre samlede i Kristiania for at samtale om de Ting, som hører Guds Rige til og for at lægge Planer, hvorved vi kunde bringe Budskabet videre til vore Med- mennesker her i Norge. Men nu ved næste Møde paa- ligger endnu større Pligter os end hidtil. Endens Tid er nærmere, og Verden synker stadig dybere i Fordær- velse. Med dette for Dje, er det da ikke nødvendigt, at der fra vor Side bliver gjort en Krastanstrengelse, saa meget mere kan blive udført det kommende Aar? Lad os først af alt bede Herren om, at vi selv mere maa besjæles af den tredje Engels Budstabs Aand; thi saa vil ogsaa den samme Kjærlighed, som gjorde, at Kristus kunde opføre alt for at frelse Verden, fylde vore Hjertter. Paulus havde særskilt Kjendskab til denne Erfaring, derfor arbejdede han, som han gjorde, og vi læser med Begjæstring om hans Arbejde og den Frem- gang, han havde.

Gjør hvad I kan, tjære Søfende, for at komme til Mødet. Ved Herren om at være nær om at bringe hans Aand med eder. Naar da Herren med sin Aand faar lede os i alt, saa vil det ogsaa blive til hans Ære og Sjæles Frelse.

Ederes ringe Broder i Herren C. C. Jensen.

Har du tænkt derover?

„Vore kunstlede Baner berøver os mange Betsignelser og megen Glæde og gjør os uftikede til at gjøre den største Nytte i Livet. Fint og kostbart ldstyr betyder ikke alene et Spild af Penge, men af det, som er tusinde Gange mere kostbart. Det paafører Hjemmet en svær Byrde af Bekymring, Arbejde og Besvær.

Hvordan er Forholdene i mange Hjem, selv hvor Mid- lerne er begrænsede, og Arbejdet hovedsagelig falder paa Moderen. De bedste Værelser i Huset udstyres paa en Maade, som overstriger vedkommendes Evner, og som gjør, at de ikke bidrager til Familiens Glæde eller Be- kvemmelighed. Der er kostbare Gulotæpper. Kunstfærdig udstaarne og fint polstrede Møbler og elegante Draperier. Borde, Hylde og enhver anden mulig Plads er fylt med Prædelsler, og Bæggene er bedækkede med Billede, indtil Synet deraf (endog) virker trættende. Og hvilken Mængde af Arbejde skal der ikke til for at holde alt dette i Orden og holde det frit for Støv! . . . I mange Hjem har Husmoderen ingen Tid til at læse for at kunne erholde grundig Dplysning, ingen Tid til at være sammen med sin Mand, ingen Tid til at følge med Børnene i deres Udvikling. Der er hverken Tid eller Rum for Frelseren, at han kan være en intim Selsager. Lidt efter lidt snuser hun ned til at blive blot en Husslave. Hendes Kræfter, Tid og Interesser opsluges af de Ting, som er forgjængelige. For sent vaagner hun op og ser, at hun næsten er en fremmed i sit eget Hjem. De dyrebare Anledninger, som hun engang havde til ved sin Indslydelse at berede sine tjære for et højere Liv, blev ikke benyttede og er nu tabt for bestandigt.“ —

E. G. White i „Den st. Læges Fodspor“.

Manuskript til „Missionsfetterretninger“ for Juni maa være indsendt tidlig, da nævnte Nummer vil ud- komme tidligere end sædvanlig.